

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Cauze Civile](#) > [Recunoașterea Și Executarea Hotărârilor Judecătorești](#)
> [Cum Se Execută o Hotărâre Judecătorească](#) > [Sweden](#)

Cum se execută o hotărâre judecătorească



Conținut furnizat de



European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

1 Ce înseamnă executare în materie civilă și comercială?

Procedura de executare în temeiul Codului executării silite

Executarea este situația în care o autoritate executorie aplică prin constrângere o obligație stabilită de o instanță sau de orice altă autoritate judiciară. Executarea vizează în general o obligație de plată a unei sume de bani sau evacuarea unei locuințe. Un alt tip de executare vizează punerea sub sechestru sau alte măsuri de siguranță.

Executarea unei obligații de plată este realizată prin urmărirea silită a bunurilor debitorului. Urmărirea silită permite confiscarea bunurilor aparținând debitorului. În cazul obligației de evacuare a unei locuințe, de exemplu, executarea se efectuează pe calea expulzării. Aceasta poate, de asemenea, lua forma unei ordonanțe, adoptate de o autoritate executorie, care obligă persoana pentru care a fost solicitată executarea să efectueze o acțiune sau să se conformeze unui ordin de executare sau unei alte decizii. Autoritatea executorie poate aplica o amendă.

Procedura de executare în temeiul Codului familiei

În temeiul Codului familiei, executarea vizează măsuri destinate să aplice concret o măsură care decurge dintr-o decizie sau dintr-un acord privind custodia, domiciliul, vizitarea sau reunirea unui copil cu părintele său. Instanța care încuviințează executarea poate aplica o amendă sau poate dispune recuperarea de către poliție. Aceleași reguli se aplică executării deciziilor străine conform Regulamentului (UE) 2019/1111 al Consiliului (Regulamentul Bruxelles II), dacă executarea vizează persoana copilului. În schimb, dacă executarea vizează bunurile copilului sau cheltuielile de judecată, se aplică Codul executării silite.

2 Care este autoritatea sau autoritățile care au competență în materie de executare?

Executarea silită în temeiul Codului executării silite este efectuată de Autoritatea pentru executări silite (*Kronofogdemyndigheten*). Prin urmare, aplicarea urmăririi silite este de competența acesteia din urmă. Un înalt oficial cu atribuții de execuție are răspundere juridică generală privind executarea, însă executarea propriu-zisă este în general încredințată altor funcționari (administratori executanți).

3 Care sunt condițiile în care poate fi emis un titlu executoriu sau o hotărâre executorie?

3.1 Procedura

Procedura de executare în temeiul Codului executării silite

Pentru efectuarea unei executări, trebuie să fi fost pronunțată o hotărâre judecătorească sau trebuie să fi fost eliberat orice alt titlu executoriu.

Executarea silită se poate baza pe următoarele titluri executorii:

- o sentință, un verdict sau hotărârea unei instanțe;
- o tranzacție confirmată de o instanță sau un acord de arbitraj declarat executoriu de către o instanță;
- o ordonanță penală, o ordonanță de aplicare a unei amenzi sau o ordonanță de plată aprobată;
- o hotărâre arbitrală sau o decizie de clasare a procedurii de arbitraj;
- o obligație scrisă, certificată de două persoane, referitoare la o pensie alimentară prevăzută de Codul matrimonial (*äktenskapsbalken*) sau de Codul familiei (*föräldrabalken*);
- o hotărâre pronunțată de o autoritate administrativă care include o obligație de plată, cu condiția ca hotărârea să poată face obiectul unei căi de atac;
- o hotărâre pronunțată de o autoritate administrativă care poate fi executată în conformitate cu anumite regulamente;
- un document care poate fi executat în conformitate cu anumite regulamente;
- un verdict sau o hotărâre pronunțată de Autoritatea pentru executări silite cu privire la o ordonanță de plată sau de asistență la executare sau un ordin european de plată cu titlu executoriu admis de Autoritatea pentru executări silite.

Odată emis titlul executoriu, nu este necesar ca o instanță sau o altă autoritate să pronunțe o hotărâre suplimentară pentru ca acesta să fie pus în aplicare.

Activitatea Autorității pentru executări silite constă în mare măsură în obținerea de informații privind activele debitorului. Debitorul este obligat să furnizeze informații cu privire la activele sale în termenul stabilit de către Autoritatea pentru executări silite și să confirme, într-o declarație sau atunci când este audiat, că informațiile furnizate sunt exacte, sub sancțiunea urmării penale. Autoritatea poate, de asemenea, să oblige debitorul să furnizeze aceste informații sub sancțiunea amenzi. Aceasta este aplicată de tribunalul de primă instanță la cererea Autorității pentru executări silite.

Cererea de executare poate fi prezentată sub formă scrisă sau orală. O solicitare verbală presupune ca solicitantul (persoana care solicită executarea) să compare în fața Autorității pentru executări silite.

Costurile suportate de Stat într-un dosar în materie de executare (costuri administrative) sunt acoperite de taxe (cheltuieli de executare). Dacă acest lucru se dovedește posibil, costurile administrative sunt în general solicitate pârâtului în cauză (partea adversă în raport cu solicitantul) cu ocazia executării. Totuși, solicitantul are, în general, obligația de a suporta aceste costuri. Se pot acorda derogări de la norma privind responsabilitatea solicitantului, inclusiv pentru majoritatea cererilor privind pensiile alimentare și a cererilor de despăgubire în urma săvârșirii unei infracțiuni.

În general, se va plăti o taxă de bază pentru fiecare titlu executoriu pentru care se solicită executarea. Într-un dosar de executare care vizează o pretenție reglementată de dreptul privat, taxa de bază se ridică la 600 SEK.

Celelalte taxe susceptibile de a fi aplicate sunt taxa de pregătire, taxa de vânzare și taxele speciale.

Procedura de executare în temeiul Codului familiei

Executarea se poate efectua în baza unei sentințe pronunțate de o instanță de drept comun în privința custodiei, domiciliului, vizitării sau reunirii unui copil cu părintele său. Aceasta se poate baza, de asemenea, pe un acord scris în privința custodiei, domiciliului și vizitării, încheiat de părinți și aprobat de comisia pentru asistență socială. În Suedia pot fi executate și hotărâri străine, în special hotărârile executorii în virtutea Regulamentului Bruxelles II.

Deciziile în materie de executare sunt pronunțate de tribunalele de primă instanță. Cererile de executare sunt prezentate în general tribunalului de primă instanță în jurisdicția căruia se află locul unde trăiește copilul. În situația în care copilul nu este rezident în Suedia, cererea trebuie prezentată tribunalului de primă instanță din Stockholm (*Stockholms tingsrätt*).

Cererea poate fi formulată, de exemplu, de un părinte cu care copilul trebuie să locuiască sau să ia legătura.

Hotărând în privința dosarului, tribunalul poate însărcina în mod special un responsabil al serviciilor sociale să încerce să convingă persoana care deține custodia copilului să aplice în mod voluntar dispozitivul hotărârii sau prevederile acordului. În caz de urgență, tribunalul sau autoritatea polițienească poate decide asupra necesității imediate de a acorda asistență copilului. În acest caz, tribunalul poate aplica o amendă sau poate dispune recuperarea de către poliție în scopul aplicării hotărârii de executare.

Una dintre părți poate fi obligată la plata costurilor celeilalte părți în cadrul procedurii de executare în temeiul Codului familiei. Orice parte care atrage cheltuieli de intervenție sau de acordare de îngrijire copilului se poate afla în situația de a i se cere să ramburseze aceste cheltuieli statului.

3.2 Condițiile principale

Procedura de executare în temeiul Codului executării silite

În anumite cazuri, executarea poate fi refuzată. Acest lucru este în special valabil atunci când titlul executoriu este atât de vag formulat încât nu constituie o bază legală de executare.

De asemenea, este posibil ca o persoană care este obligată să efectueze o acțiune în temeiul unei sentințe să se fi achitat între timp de obligația sa în baza acestei sentințe, de exemplu, să plătească o anumită sumă.

De asemenea, este posibil ca persoana care este obligată să efectueze o acțiune să prezinte o cerere reconvențională împotriva solicitantului, adică să formuleze o contestație la compensare. Compensarea constituie un motiv de împiedicare a executării dacă Autoritatea pentru executări silite constată că cererea reconvențională a fost depusă în baza unui titlu executoriu valabil sau se bazează pe un certificat scris de creanță, iar condițiile pentru compensare sunt îndeplinite în alt mod.

Dacă debitorul susține că o altă chestiune intervenită între părți împiedică executarea și că această contestație nu poate fi respinsă de la bun început, executarea nu mai poate avea loc. Un caz ar fi, de exemplu, contestația împotriva unui termen de prescripție.

În cazul în care un titlu executoriu este anulat de o instanță, măsura de executare trebuie să fie remediată imediat, dacă acest lucru este posibil.

În anumite cazuri, instanța poate dispune și încetarea unei proceduri de executare în curs.

Procedura de executare în temeiul Codului familiei

Se consideră că dispozitivul unei hotărâri sau prevederile unui acord corespund interesului superior al copilului. Instanța nu poate reexamina hotărârea sau acordul atunci când i se solicită să se pronunțe cu privire la executarea acestora, iar principala soluție alternativă este conformarea voluntară. Atunci când este necesară o măsură de constrângere, aplicarea unei amenzi este opțiunea cea mai probabilă. Recuperarea fizică poate fi folosită doar în ultimă instanță.

Executarea poate fi refuzată în anumite cazuri, de exemplu, în situația în care copilul este bolnav.

În cazul în care copilul împlinește vârsta majoratului, astfel încât dorințele sale trebuie luate în considerare, executarea nu poate fi efectuată împotriva voinței sale, cu excepția cazului în care instanța consideră că acest lucru este necesar pentru interesul superior al copilului.

4 Obiectul și natura măsurilor executorii

4.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul executării?

Procedura de executare în temeiul Codului executării silite

Pentru ca un bun să poată fi urmărit silit, trebuie să fie îndeplinite anumite condiții. Bunul trebuie:

- să aparțină debitorului;
- să fie cesionabil;
- să aibă o valoare pecuniară.

Urmărirea silită poate fi utilizată pentru a revendica orice tip de proprietate. Pot fi urmărite silit atât bunurile mobile, cât și bunurile imobile.

Bunurile mobile nu reprezintă numai bunurile personale (de exemplu, mașini, nave și alte bunuri personale), ci și activele (de exemplu, conturile bancare) și drepturile de diferite tipuri (de exemplu, drepturi de folosință sau cote-părți dintr-un patrimoniu succesoral).

Salariile, pensiile etc. pot, de asemenea, constitui obiectul unei popri.

Anumite bunuri nu pot fi urmărite silit. Este cazul, de exemplu, al bunurilor date în uzufruct. Normele în materie de bunuri date în uzufruct nu se aplică, în general, decât persoanelor fizice. Printre aceste bunuri se numără în special:

- hainele și alte obiecte de uz personal ale debitorului, până la concurența unei valori rezonabile;
- mobilierul, aparatele de uz casnic și alte echipamente necesare uzului casnic și întreținerii unei gospodării;
- uneltele și diversele echipamente necesare activității sau formării profesionale a debitorului;
- bunurile personale, cum ar fi medaliile și trofee sportive, care au o mare valoare sentimentală pentru debitor, astfel încât urmărirea lor silită nu ar fi justificată;
- bani și conturi bancare etc. care sunt în mod rezonabil necesare pentru întreținerea debitorului până la sosirea preconizată a veniturilor care să acopere nevoile acestuia. De regulă, această perioadă nu depășește o lună.

Anumite bunuri nu pot fi urmărite silit, conform dispozițiilor anumitor regulamente. Acest lucru poate fi valabil, de exemplu, în cazul indemnizațiilor.

Poprirea nu vizează decât sumele mai mari decât cele de care debitorul și familia sa au nevoie pentru a se întreține.

În această privință, unele cereri prevalează asupra celorlalte. Cererile privind pensiile alimentare sau cererile de despăgubire în urma săvârșirii unei infracțiuni au prioritate față de alte proceduri individuale.

4.2 Care sunt efectele măsurilor executorii?

Procedura de executare în temeiul Codului executării silite

După poprirea bunurilor, debitorul nu mai exercită asupra acestora același control ca înainte. Debitorul nu poate utiliza bunurile sale în detrimentul solicitantului, prin cesiune sau în orice alt mod, dacă Autoritatea pentru executări silite nu a autorizat acest lucru, din motive excepționale și după consultarea solicitantului.

Orice persoană care utilizează în mod ilegal bunurile urmărite silit este pasibilă de aplicarea unei sancțiuni penale.

Hotărârea de urmărire silită conferă drepturi de prioritate asupra bunurilor.

Într-un dosar de executare, terții au obligația de a comunica, în termenul stabilit de Autoritatea pentru executări silite, informațiile privind creanțele deținute de debitor în legătură cu aceștia sau orice tranzacție care poate contribui la determinarea faptului dacă debitorul posedă bunuri care pot fi urmărite silit. Obligația de informare îi revine, de asemenea, oricărui terț care se află în posesia bunurilor debitorului, cum ar fi în cazul instituirii unui gaj sau al unui depozit bancar. Banca este obligată, de exemplu, să comunice informațiile privind conturile bancare, seifurile sau alte bunuri ale debitorului pe care le păstrează. Rudele și prietenii debitorului au, de asemenea, obligația de informare.

Informațiile pot fi solicitate terților în scris sau oral. După caz, terții pot fi audiați. Dacă un terț nu respectă această obligație, acesta poate fi condamnat la o amendă sau la pedeapsa cu închisoarea.

Autoritatea pentru executări silite poate decide vânzarea silită imediată a bunurilor urmărite silit. Vânzările silite au loc, în general, în cadrul unor licitații publice, însă uneori pot fi organizate în privat.

Sumele primite în cadrul unei proceduri de executare trebuie să fie notificate și plătite solicitantului în cel mai

scurt timp cu putință.

4.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

Procedura de executare în temeiul Codului executării silite

Hotărârea de urmărire silită nu face obiectul niciunei date limite de valabilitate. Totuși, legislația pleacă de la principiul că bunurile urmărite silit trebuie vândute fără întârziere; a se vedea punctul 4.2.

Dacă este posibil, expulzarea trebuie să se producă în termen de patru săptămâni de la transmiterea documentelor necesare către Autoritatea pentru executări silite.

Procedura de executare în temeiul Codului familiei

O hotărâre de executare produce efecte imediat, cu excepția dispozițiilor contrare. Aceasta se aplică până la luarea unei alte decizii. Ordonanța de plată a unei amenzi indică în general faptul că o acțiune trebuie efectuată într-un anumit termen, de exemplu, atunci când copilul trebuie să se reunească cu solicitantul. Hotărârea de executare în legătură cu vizitarea indică, de obicei, momentul în care poate avea loc vizita.

O hotărâre pronunțată într-un dosar de executare nu împiedică examinarea unei noi cereri.

5 Există posibilitatea de a ataca hotărârea care stabilește o măsură de acest fel?

Procedura de executare în temeiul Codului executării silite

Hotărârile Autorității pentru executări silite pot fi contestate în general prin apel. Apelul este înaintat Autorității pentru executări silite, care îl transmite tribunalului de primă instanță.

Persoana vizată de hotărârea Autorității pentru executări silite poate formula apel dacă aceasta nu îi este favorabilă. Hotărârile privind poprirea pot constitui obiectul unui recurs care nu este supus unui termen de prescripție. Hotărârile privind urmărirea silită a altor bunuri pot constitui obiectul unui recurs în cele trei săptămâni de la notificarea sau comunicarea acestora. Introducerea apelului împotriva urmăririi silite de către un terț nu este supusă unui termen de prescripție.

Tribunalul de primă instanță poate decide să nu ia măsuri de executare deocamdată sau, dacă își poate motiva alegerea, să anuleze o măsură deja luată.

Procedura de executare în temeiul Codului familiei

Hotărârile tribunalului de primă instanță în privința executării pot constitui obiectul unui recurs în fața Curții de Apel. Recursurile trebuie formulate în scris și prezentate tribunalului de primă instanță. Termenul de recurs este de trei săptămâni.

6 Există limitări privind executarea, în special legate de protecția debitorului sau de termene?

Codul executării silite conține prevederi care limitează posibilitățile de executare, de exemplu, pentru a proteja debitorul. Într-o anumită măsură, debitorul poate împiedica executarea unei hotărâri, opunându-se acesteia, invocând de exemplu prescripția. Exemplele cele mai frecvente de limitări ale executării sunt excluderea de la poprire a anumitor bunuri și a anumitor active, având în vedere necesitățile debitorului. Urmărirea silită a bunurilor materiale poate, de exemplu, exclude ceea ce se numește *beneficium* („bunuri care nu pot fi urmărite silit”), de exemplu banii de care debitorul are nevoie pentru a se întreține pe termen scurt. Cu ocazia popririi, se va exclude o „sumă de rezervă” destinată acoperirii cheltuielilor normale de subzistență și a costurilor de cazare ale debitorului.

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

■ Ultima actualizare: 12/02/2026

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.